

Dosarul nr. 2ra-2382/18

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (Al. Roșca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (E. Grumeza, N. Chircu, S. Procopciuc)

Î N C H E I E R E

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cebotari Evghenia,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Municipală „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” împotriva Evgheniei Cebotari cu privire
la încasarea datoriei pentru serviciile de deservire tehnică, reparație a blocului locativ și a
echipamentelor tehnice din interiorul acestuia,

împotriva deciziei din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-s respins apelul
declarat de către Cebotari Evghenia și s-a menținut hotărârea din 21 martie 2018 a
Judecătoriei Bălți, sediul Central

c o n s t a t ă:

La data de 28 aprilie 2017, ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” a depus cerere
de chemare în judecată împotriva Evgheniei Cebotari cu privire la încasarea datoriei
pentru serviciile de deservire tehnică și reparație a blocului locativ și a echipamentelor
tehnice din interiorul acestuia.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 06 iulie 2016 a expediat în adresa
proprietarului apartamentuluiXXXXX– Cebotari Evghenia, pretenția nr. 700/08, prin care
a solicitat achitarea benevolă a datoriei în mărime 3.748,86 de lei acumulată pentru
prestarea serviciilor de deservire tehnică și reparație a blocului locativ de pe adresa
menționată, precum și a echipamentelor tehnice din interiorul acestuia (de alimentare cu
apă, evacuare a apelor uzate și de încălzire centralizată), care însă a fost ignorată de către
pârâtă.

A susținut că conform Regulilor provizorii de exploatare a locuințelor, întreținere a
blocurilor locative și teritoriilor aferente în Republica Moldova, aprobate prin Hotărârea
Guvernului nr. 1224 din 21 decembrie 1998, de către gestionarul fondului locativ se
efectuează deservirea tehnică a blocurilor locative, și anume: deservirea tehnică și
reparația blocurilor locative și echipamentelor tehnice din interiorul blocului (de
alimentare cu apă, de evacuare a apei uzate, de încălzire), lucrări de întreținere sanitară a
blocului etc.

Potrivit Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, organizarea, conducerea, administrarea, gestionarea, monitorizarea și controlul funcționării serviciilor publice de gospodărie comunală țin de competența autorităților administrației publice locale.

A menționat că prin decizia nr. 6/33 din 05 mai 2011 a Consiliului mun. Bălți, a fost înființată ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”, agent economic cu drepturi de persoană juridică, formată în bază proprietății municipale, care, prin folosirea rațională a acesteia, produce lucruri și servicii necesare pentru satisfacerea necesităților la nivel local.

A declarat că ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” este gestionar al fondului locativ, care realizează un șir de lucrări și activități de bază aprobate de către Consiliul mun. Bălți prin decizia nr. 6/49 din 27 octombrie 2011 „Cu privire la aprobarea tarifelor pentru închirierea apartamentelor, deservirea tehnică și reparația blocurilor locative și echipamentelor tehnice din interiorul blocului (de alimentare cu apă, de evacuare a apei uzate și de încălzire)”.

A reiterat că potrivit Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii apartamentelor achită plata pentru deservirea tehnică și reparația blocurilor locative în baza tarifului, care include toate cheltuielile pentru deservirea tehnică și reparația blocului locativ, întreținerea locurilor de uz comun, conform tarifelor aprobate. Plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii. Proprietarii apartamentelor și încăperilor locuibile în cămine achită în mod obligatoriu plata pentru deservirea tehnică și reparația elementelor de uz comun, salubritatea terenului aferent blocului, conform tarifelor aprobate pentru bloc și celor aprobate prin contractul încheiat cu gestionarul fondului locativ.

A notat că conform Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, până la înființarea asociației proprietarilor de locuințe privatizate, blocurile locative sunt deservite de organizațiile de exploatare a locuințelor, la caz de către ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”. Proprietarii, chiriașii de locuințe privatizate participă la cheltuielile comune de întreținere a locurilor de uz comun, a terenurilor de pe lângă imobil, de reparație curentă și capitală imobilului, a sistemelor inginerești interioare.

Din dispozițiile pct. 14 din Regulile provizorii de exploatare a locuințelor, întreținere a blocurilor locative și teritoriilor aferente în Republica Moldova, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1224 din 21 decembrie 1998, rezultă că proprietarul este obligat să asigure, pe propria cheltuială, întreținerea cuvenită și reparația locuințelor ce-i aparțin și să participe la cheltuielile pentru întreținerea și reparația proprietății comune din blocul locativ.

Totodată, a precizat că reieșind din prevederile pct. 23 și 26 din același act normativ, chiriașul, proprietarul și arendașul sunt obligați să achite plata pentru serviciile comunale și alte servicii prestate, conform legislației și actelor normative în vigoare și condițiilor contractelor bilaterale respective. Pentru neachitarea în termenele stabilite a serviciilor locativ-comunale și altor servicii proprietarii, chiriașii și arendașii poartă răspundere în modul stabilit de legislație.

La fel, și art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, prevede că persoanele fizice și juridice, care beneficiază de servicii

publice de gospodărie comunală, sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator.

În cazul în care serviciile de gospodărie comunală sunt prestate fără de contract cu utilizatorul în caz de neachitare a sumelor datorate, agentul economic ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” este în drept să acționeze utilizatorul în judecată.

A reținut reclamanta că în prezent pârâta Cebotari Evghenia refuză să achite plata pentru serviciile prestate de deservire tehnică și reparație a blocului locativ din str. XXXXX precum și a echipamentelor tehnice din interiorul blocului (de alimentare cu apă, de evacuare a apelor uzate și de încălzire centralizată), acumulându-se astfel o datorie în mărime de 4.769,16 lei.

În contextul expus, a cerut ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” încasarea din contul Evgheniei Cebotari a sumei de 4.769,16 lei cu titlu de datorie pentru serviciile comunale prestate de deservire tehnică și reparație a blocului locativ situat XXXXX precum și a echipamentelor tehnice din interiorul acestuia (de alimentare cu apă, de evacuare a apelor uzate și de încălzire centralizată) și 270 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea din 21 martie 2018 a Judecătorei Bălți, acțiunea a fost admisă și s-a încasat din contul Evgheniei Cebotari în beneficiul ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” suma de 2.581,81 de lei cu titlu de datorie pentru prestarea serviciilor de deservire tehnică și reparație a blocului locativ situat în mun. XXXXX, precum și a echipamentelor tehnice din interiorul acestuia (de alimentare cu apă, de evacuare a apelor uzate și de încălzire centralizată) și 270 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de către Cebotari Evghenia și s-a menținut hotărârea din 21 martie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

Ambele instanțe de judecată ierarhic inferioare și-au motivat soluția prin faptul că Cebotari Evghenia este proprietarul apartamentului XXXXX care se află în gestiunea ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”, ce prestează servicii de deservire tehnică a blocului locativ în cauză și a echipamentelor tehnice din interiorul acestuia.

Au stabilit instanțele de judecată ierarhic inferioare, cu trimitere la prevederile art. 14 alin. (1) și (2) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, că pârâta Cebotari Evghenia, căreia i-au fost prestate servicii publice de gospodărie comunală, nu-și onorează obligațiile de plată ale acestora față de ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”, acumulând, conform informației privind calculele pentru deservirea tehnică a caselor de locuit și deservirea tehnică a rețelelor de apă rece, canalizare și achitarea lor de la 01 mai 2011 – 01 martie 2017, o datorie în mărime de 4.769,16 lei.

Totodată, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că suma pretinsei datorii în mărime 4.769,16 lei, pe care o solicită a fi încasată ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” din contul Evgheniei Cebotari în beneficiul său, este parțial întemeiată, or, din actele cauzei cert rezultă că respectiva datorie nu a fost achitată din luna mai 2011, iar acțiunea a fost înaintată în instanța de judecată tocmai la 28 aprilie 2017, prin urmare a expirat termenul de prescripție extinctivă în partea încasării datoriei pentru perioada mai 2011 – aprilie 2014.

În contextul expus, au concluzionat instanțele de judecată ierarhic inferioare că din contul Evgheniei Cebotari urmează a fi încasată în beneficiul ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” doar suma de 2.581,81 de lei pentru perioada mai 2014 – februarie 2017, care se încadrează în interiorul termenului de prescripție.

Referitor la argumentul Evgheniei Cebotari precum că nu este obligată la plata serviciilor comunale din motiv că ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” nu le-ar fi prestat în perioada anilor 2011-2015, instanțele de judecată ierarhic inferioare l-au considerat declarativ, or, la actele cauzei se atestă suficiente probe că respectivele servicii au fost prestate pârâtei, iar ultima nu a contestat facturile înaintate spre plată.

La data de 12 septembrie 2018, Cebotari Evghenia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți și hotărârii din 21 martie 2018 a Judecătorei Bălți, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În susținerea recursului Cebotari Evghenia a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Bălți a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

De asemenea, a declarat recurenta că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” nu a prezentat probe că în perioada anilor 2011-2015 a efectuat careva lucrări de deservire și reparație a blocului locativ din XXXXX precum și a echipamentelor tehnice din interiorul acestuia (de alimentare cu apă, de evacuare a apelor uzate și de încălzire centralizată).

La data de 19 octombrie 2018, în adresa ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” a fost expediată copia recursului declarat de către Cebotari Evghenia, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cebotari Evghenia este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Prin prisma art. 434 în alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Instanța de recurs reține că din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost expediată în adresa Evgheniei Cebotari la 19 iulie 2018 (f.d. 138) și recepționată de către recurentă la 23 iulie 2018, fapt ce rezultă din avizul de recepție (f.d. 140).

Respectiv, prin prisma art. 434 alin. (1) în coroborare cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în speță, termenul de exercitare a dreptului de atac în ordine de recurs decizia instanței de apel a început să curgă la 24 iulie 2018, termenul-limită fiind 24 septembrie 2018, ora 24.00.

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost predată oficiului poștal la 12 septembrie 2018.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de Cebotari Evghenia, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în esență lor, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de apel inițială și cea suplimentară, precum și explicațiilor date de către recurentă în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător (f.d. 99, 118-122, 129-130).

Astfel, se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurenta nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționată că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Cebotari Evghenia nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanțele de judecată ierarhic inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Cebotari Evghenia nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Cebotari Evghenia a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicții (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt,

în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echitații procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cebotari Evghenia împotriva deciziei din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cebotari Evghenia împotriva deciziei din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” împotriva Evgheniei Cebotari cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile de deservire tehnică, reparație a blocului locativ și a echipamentelor tehnice din interiorul acestuia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă

Tamara Chișcă-Doneva

Nina Vascan